

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **Mgr. I. B.**, K., 900 01 M., zastúpenej advokátom JUDr. R. O., V., 811 07 Bratislava, proti žalovanému: **N.**, V., 900 01 M., zastúpenému advokátkou JUDr. M. L., H., 900 90 Dubová, o zaplatenie 309 539,19 Sk, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. PK-27Cb 54/2003, na dovolanie N. M., n. o., V., 900 01 M., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3 Cob/242/2005-109 zo dňa 29. decembra 2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie N. M., n. o., M., **o d m i e t a** .

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 5. mája 2005 konanie zastavil a žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 35 035,90 Sk k rukám JUDr. M. L., advokátke. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v predmetnej veci žalobkyňa podala návrh na súd dňa 10. marca 2003 proti N. v M., V., ktorá však zanikla dňom 31. decembra 2002 na základe rozhodnutia Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 12. decembra 2002 č. M/5557/2002, č. SOČ: 2237/2002/20, a preto stratila spôsobilosť byť účastníkom konania dňom 31. decembra 2002, teda ešte pred podaním návrhu vo veci samej, keďže stratila právnu subjektivitu. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom je neodstrániteľný

nedostatok podmienky konania, a preto súd konanie vo veci zastavil podľa § 104 ods.1 OSP.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd na odvolanie žalobkyne proti výroku o trovách konania rozhodol tak, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti zmenil tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania. Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rozhodol tak po zistení, že napadnuté uznesenie nie je vecne správne, pretože sa súd prvého stupňa dopustil procesného pochybenia. Dôsledkom neodstrániteľného nedostatku jednej z procesných podmienok bolo zastavenie konania, ktoré zapríčinila žalobkyňa tým, že podala žalobu majúcu neodstrániteľnú vadu. Súd prvého stupňa však pochybil, keď žalobkyni uložil povinnosť nahradiť trovy konania subjektu, ktorý nemá právnu subjektivitu. Subjekt nemajúci spôsobilosť mať práva a povinnosti nie je oprávnený v prípade dobrovoľného nesplnenia povinnosti žalobkyňou podať návrh na výkon rozhodnutia, teda napadnuté uznesenie nie je vykonateľné.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu v časti výroku, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovanému trovy konania nepriznal, podala N. M., n. o., V., 900 01 M., dovolanie. Namietala, že jej nebolo doručené odvolanie žalobcu, aby sa k nemu mohla vyjadriť, čím jej bola odňatá možnosť konať vo veci, a že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Uvádza, že N. M., ktorá bola označená ako žalovaný, bola rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva SR dňom 31. decembra 2002 zrušená bez likvidácie. Jej majetok spolu so všetkými právami a záväzkami prešli dňom 1. januára 2003 na N. M. n. o., V., M., čo odvolací súd nevezal do úvahy. Odpor proti vydanému platobnému rozkazu podal jej právny nástupca v súlade s ustanovením § 107 ods. 4 OSP. Žiada, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil v celom rozsahu a priznal žalovanej trovy dovolacieho konania v sume 16 600 Sk.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie zamietnuť. V celom rozsahu súhlasí s napadnutým uznesením odvolacieho súdu. Podané dovolanie považuje za nedôvodné. Uvádza, že N. M. ako žalovaný, v čase podania návrhu na začatie konania neexistovala, a preto aj plnomocenstvo udelené právnej zástupkyňi má vady. Nesúhlasí

tiež s vyčíslením trov dovolacieho konania žalovaného. Zároveň si žalobkyňa vyčísliła trovy dovolacieho konania vo výške 2397 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) po zistení, že dovolanie bolo síce podané včas, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania a skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, a či bolo podané niekým, kto je na dovolanie oprávnený.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP). Samozrejmom podmienkou prípustnosti dovolania je skutočnosť, že ho podá niekto, kto je na podanie tohto opravného prostriedku oprávnený, teda v zásade účastník konania.

Ako vyplýva z obsahu spisu, konanie vo veci bolo začaté dňom 10. marca 2003, kedy bol súdu doručený návrh na jeho začatie (§ 82 ods. 1 OSP). Ide o sporové konanie, preto okruh účastníkov určuje žalobca. Ten označil za žalovaného N. s poliklinikou, M., ktorý subjekt už v čase začatia konania neexistoval, takže nemal ani spôsobilosť byť účastníkom konania. Neobstojí preto názor dovolateľa, že s odkazom na ustanovenie § 107 ods. 4 OSP mal súd pokračovať v konaní s právnym nástupcom, pretože takýto postup je možný iba vtedy, ak právnická osoba zanikne až po začatí konania. Súd preto správne zastavil konanie z dôvodu neodstrániteľného nedostatku podmienky konania v zmysle § 104 ods. 1 OSP a nepokračoval v konaní s dovolateľom. Ten sa v dôsledku toho nestal účastníkom tohto konania, a nie je preto, ani osobou oprávnenou podať proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie.

Okrem toho, dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o trovách konania, takže otázku prípustnosti dovolania rieši ustanovenie § 239 OSP. Podľa jeho odseku 1, dovolanie je síce prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa, ako to bolo v tejto veci, ale z ods. 3 § 239 OSP vyplýva, že citovaný odsek pre uznesenie o trovách konania neplatí. To znamená, že proti uzneseniu o trovách konania dovolanie podľa § 239 OSP nie je prípustné. Prípustnosť dovolania by prichádzala do úvahy iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ OSP, z ktorých dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje ustanovením § 237 písm. f/ OSP, teda tvrdí, že postupom súdu sa mu

odňala možnosť konať pred súdom. Naplnením tohto dovolacieho dôvodu by mala byť skutočnosť, že mu nebolo doručené odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o trovách konania, takže nemal možnosť vyjadriť sa k nemu. Tento názor však neobstojí, pretože odvolacie konanie začalo doručením odvolania dňa 26. júla 2005, a podľa vtedy účinnej právnej úpravy (§ 210 ods. 1 OSP), povinnosť doručiť odvolanie ostatným účastníkom mal súd iba v prípade odvolaní smerujúcich proti rozsudku. Odhliadnuc od skutočnosti, že iný účastník, než odvolateľ, v konaní ani nebol, nedoručením odvolania nemohlo znamenať postup, ktorým sa účastníkovi odníma možnosť konať pred súdom.

Vzhľadom na uvedené, dovolací súd dovolanie N. M., n. o., M., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/ a c/ OSP odmietol, lebo bolo podané niekým, kto na dovolanie nie je oprávnený a smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnej žalobkyni ich náhradu z vyššie uvedených dôvodov nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 18. decembra 2007

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: